

Sygn. akt III Cz 1132/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Lucyna Morys - Magiera

SR del. Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 października 2015 r.

sprawy z wniosku M. B.

z udziałem T. B.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia wnioskodawczyni

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 4 postanowienia Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt I Ns 172/11

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **odrzuć wniosek uczestnika postępowania o zasądzenie na jego rzecz od wnioskodawczyni zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSR del. Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys - Magiera

Sygn. akt III Cz 1132/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku w postanowieniu z dnia 13 10 2015r. między innymi umorzył postępowanie oraz nakazał pobrać od wnioskodawczyni M. S. i uczestnika postępowania T. B. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu odpowiednio kwoty: 6.084,35zł i 4.584,36zł z tytułu wydatków uznając, że wobec umorzenia postępowania w następstwie zawarcia ugody i domagania się przez nich przeprowadzenia dowodów z opinii biegłych w celu wydzielenia dwóch działek

z nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego oraz oszacowania składników tego majątku, powinni oni - stosownie do regulacji art. 113 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - ponieść po połowie koszty przeprowadzenia tych dowodów.

Orzeczenie zaskarżyła **wnioskodawczyni M. S.** w części dotyczącej jej obowiązku poniesienia nieuiszczonych kosztów sądowych, która wnosił

o jego zmianę i zwolnienie jej od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

Zarzuciła, że przy ferowaniu orzeczenia popełniono błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż jest ona w stanie ponieść koszty sądowe pomimo, że jej sytuacja materialna faktycznie uniemożliwia jej ich poniesienie w jakiegokolwiek wysokości. Ponadto zarzuciła, że naruszono regulację art. 103 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz. 1398,

z późniejszymi zmianami), poprzez odmowę zwolnienia jej od kosztów sądowych,

w sytuacji, gdy spełnione są wszystkie przesłanki uzasadniające całkowite zwolnienie jej z obowiązku ich ponoszenia.

W uzasadnieniu zażaleniu między innymi podnosiła, że nie posiada żadnych oszczędności a jej dochody pozwalają zaspokoić tylko podstawowe potrzeby jej rodziny i koszty sądowe, które jest jednorazowo uiścić prowadzą do zachwiania jej równowagi finansowej.

Uczestnik postępowania T. B. wniósł o oddalenie zażalenia

oraz zasądzenie na jego rzecz od wnioskodawczyni zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Z materiału sprawy wynika, że w toku postępowania Skarb Państwa z sum budżetowych poniósł tymczasowo nieuiszczone przez wnioskodawczynię i uczestnika postępowania koszty sądowe w postaci części wynagrodzeń biegłych w wysokości 10.668,70zł, co stosownie do regulacji art. 113 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz. 1398, z późniejszymi zmianami) obliżowało Sąd Rejonowy do ich pobrania od uczestników postępowania.

Przyjęte przez Sąd pierwszej instancji w zaskarżonym orzeczeniu zasady ich rozdziału pomiędzy uczestników postępowania nie były kwestionowane w zażaleniu

a Sąd odwoławczy związaną z tym zagadnieniem ocenę prawną Sądu Rejonowego

w całości podziela i przyjmuje za własną.

Z postanowień punktu III ugody wynika, że przed jej zawarciem uczestnik postępowania zapłacił wnioskodawczyni kwotę 370.000zł.

Wbrew zatem temu co podnosi zażalenie dysponuje ona środkami finansowymi pozwalającymi jej ponieść przypadająca na nią część nieuiszczonych kosztów sądowych w kwocie 6.084,35zł, wobec czego w sprawie nie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek o którym mowa jest w regulacji art. 113 ust. 4 powyższej ustawy.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym rozstrzygnięciu

i zażalenie jest bezzasadne w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397

§ 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., co z mocy tej regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone orzeczenia jest prawidłowe i dlatego zażalenie wnioskodawczyni jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c.

w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Zaskarżone rozstrzygnięcie nie ma wpływu na sferę praw uczestnika postępowania (dotyczy ono wyłącznie relacji prawnych pomiędzy Skarbem Państwa a wnioskodawczynią; rozstrzygnięcie dotyczące nałożonego na niego obowiązku ponoszenia nieuiszczonych kosztów sądowych nie zostało zaskarżone

i jest prawomocne).

Dlatego nie ma on interesu prawnego w ewentualnej zmianie zaskarżonego orzeczenia, wobec czego jego udział w postępowaniu zażaleniowym był zbędny

a jego wniosek o zwrot poniesionych przez niego kosztów w tym postępowaniu niedopuszczalny, co prowadziło do jego odrzucenia.

SSR del. Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys - Magiera